

Forslaget går derfor ud på *at fjerne kommunens mulighed for at stille krav om flytning, forhåndsgodkendelse m.v. som betingelse for at yde hjælp til boligindretning.* Der er f.eks. eksempler på, at en kommune har nægtet at bekoste en lift eller at sikre en person med handicap mulighed for at færdes i hele boligen, fordi indflytning er sket i strid med kommunens anbefaling, eller fordi den pågældende nægter at flytte. Det kan f.eks. dreje sig om unge mennesker, der – ligesom mange andre unge – ønsker at flytte i kollektiv, og hvor kommunens reaktion har været at begrænse støtten til hjælpemidler og boligændringer, så de ikke kan færdes i hele huset og dermed hindres i at tage del i kollektivets aktiviteter på linje med de øvrige beboere. Netop for et ungt menneske med handicap kan det være yderst værdifuldt at flytte ind i et kollektiv med andre unge for at forbedre muligheden for en integration i andre aktiviteter og for at forbedre vedkommendes tryghed, f.eks. ved udflytning fra en institution.

Forslaget bygger derfor på det princip, at en person med et handicap skal stilles lige med andre mennesker ved, at den pågældende selv afholder udgifter svarende til, hvad andre mennesker med

tilsvarende indtægter betaler i forbindelse med en flytning, mens de udgifter, som skyldes personens handicap, skal dækkes af det offentlige.

Forslaget ændrer ikke ved kommunens mulighed for at tinglyse pant i en ejerbolig, såfremt den sker en værdistigning ved boligændringen. Forslagsstillerne ønsker dog at understrege, at pantet skal svare til den reelle værdiforøgelse ved salg på det almindelige marked og ikke nødvendigvis til kommunens udgift ved indretningen. Det er f.eks. ikke indlysende, at en indretning af et handicapvenligt toilet fører til en faktisk værdiforøgelse i et frit salg, hvis denne indretning fører til inddragelse af et beboelsesrum, som en familie med børn eller et kollektiv ville kunne gøre bedre brug af end af et handicapvenligt toilet. Kommunen skal også kunne sikre sig forkøbsret i forbindelse med et senere salg, såfremt den skønner, at boligen vil kunne anvendes af andre personer med handicap fremfor at blive retableret, og endelig skal kommunen fortsat kunne aftale med en udlejer, at den inden for en vis frist efter fraflytningen kan anvise en anden person med handicap som lejer for på den måde at gøre brug af den særlige handicapvenlige boligindretning fremfor at bekoste en retablering.